

Eén gesprek tijdens het sinterklaasfeest van het bedrijf waar ze werkten deed de liefde van Rini (1953) en Elly (1961) Koster ontvlammen. Op 23 oktober 1981 trouwden ze. Ze hebben twee dochters van 26 en 29. Zij schrijft liefdesromans, hij was meubelverkoopster en is nu volledig afgekeurd.

Eén op de drie huwelijken sneuvelt. Deze stellen doen daar niet aan mee. Ze zijn al ruim 25 jaar samen en nog steeds gek met elkaar.

25+

RINI 'Ik vertrouw op haar, ze is mijn blindegeleidehond'

ELLY 'Toen hij werd afgekeurd, was hij twee dagen zoek!'

RINI: "Toen ik Elly voor het eerst ontmoette, was ik net gescheiden. Een nieuwe vrouw, daar was ik nog niet aan toe. Ik stond chagrijnig in een hoek tot één van de Zwarte Pieten vroeg: 'Ben jij Rini uit Zwolle?' Toen ze was afgeschminkt, kwam de echte Elly tevoorschijn. Een slanke vrouw met een mooie bos krullen. Uren hebben we gepraat. We bleken allebei natuurfreaks, we genieten van kleine dingen. Al snel zagen we elkaar elke week. Man, ik kon niet wachten! Sommige vrouwen zijn vaak zo oppervlakkig, praten alleen maar over koetjes en kalfjes. Terwijl ik met Elly, ook na dertig jaar, altijd een goed gesprek kan voeren.

In het begin van ons huwelijk was ik de plus en Elly de min. Ik nam eerder het woord, nam eerder beslissingen. Door mijn ziekte, ik heb OPS, is dat helemaal omgeslagen. Zij is nu mijn

Sla om voor de rest van zijn verhaal

ELLY: "De eerste keer dat ik Rini zag, was ik verkleed als Zwarte Piet. We werkten voor hetzelfde meubelbedrijf, ik op kantoor en hij als verkoper. Er was een sinterklaasfeest voor het personeel en ik wilde weten wie die leuke collega was die ik wel eens aan de telefoon had. Vanaf dat moment zijn we nooit meer uitgepraat geraakt. Ik was negentien, hij acht jaar ouder. Ik voelde meteen dat het iets kon worden. Dat hij gescheiden was, vond mijn vader maar niets. Toen ging ik er natuurlijk juist voor.

Tien jaar geleden werd Rini volledig arbeidsongeschikt verklaard. Hij had jaren met vluchtige stoffen gewerkt en had OPS, 'schildersziekte', gekregen. Hij kreeg last van vergeetachtigheid en concentratiestoornissen. Na zijn diagnose hebben we ons huis ►

Sla om voor de rest van haar verhaal

ELLY

Mooi aan hem: zijn lange slanke vingers

Dierbaarste bezit: oude foto's en knutselwerkjes van onze dochters

Jeugdidoel: Rod Stewart

RINI

Mooi aan haar: haar ogen

Dierbaarste bezit: mijn camper

Jeugdidoel: Mariska Veres van Shocking Blue

VERVOLG RINI

blindengeleidehond in het leven. Mijn handicap is onzichtbaar, aan de buitenkant zie je niet dat ik last heb van vergeetachtigheid. Vreemden denken vaak: krijg nou wat, hij vertelt twee keer hetzelfde! Op een verjaardag zit Elly altijd naast me. Zij luistert mee en als ik blokkeer hoef ik maar een kleine hint van haar te krijgen en dan kan ik weer door met het gesprek. Ik vertrouw enorm op haar.

Ik heb veel moeite gehad om mijn ziekte te accepteren. Soms wil ik me uiten, maar kan ik de woorden niet vinden en word ik boos, of verdrietig. De eerste jaren was ik heel ver heen, maar zij heeft me erdoorheen gesleept. Als ik 's morgens uit bed stap ziet ze al hoe het met me gaat. Waar een andere vrouw misschien was afgeknapt van alle spanningen, heeft Elly altijd uitgestraald dat ze er voor me was. Ze is trouw met een hoofdletter T.

Ik vind haar nog steeds supermooi. Elke ochtend is ze wel drie kwartier bezig met haar uiterlijk. Hier op de camping komen we met weinig mensen in aanraking. Dus ik vraag wel eens: voor wie doe je dat toch? Voor jou, zegt ze dan. Veel mannen in de WAO worden vadsige bankhangers. Daar pas ik voor. 's Morgens sta ik vroeg op, ga wandelen, fietsen, het dorp in. Elly schrijft, dus ik doe het huishouden. Afstoffen, de was, koken, ik doe het graag. Die éne keer dat zij kookt staat het hier blauw, en zeg ik: 'Leuk geprobeerd maar laat mij maar weer, haha.' Je hoort mensen vaak over hun relatie zeggen dat het zo saai is, dat ze op een dood spoor zitten. Pfff... Doe iets leuks voor je vrouw, al is het maar iets kleins! Ik stuur graag onverwacht een leuke kaart met de post. Daarin beschrijf ik wat ik voor haar voel. De verliefdheid schijnt na een paar jaar over te gaan. Nou, bij mij niet hoor. Ik ben nog altijd heel erg gek op haar! In haar laatste boek schreef ze: 'Voor Rini, mijn liefste vriend en reisgenoot door dit leven, omdat je in mij bent blijven geloven.' Is dat mooi of niet?"

VERVOLG ELLY

te koop gezet, voordat we gedwongen zouden worden het op te eten. Het was verkocht voordat we het wisten. Een ander huis hadden we nog niet, dus kwamen we terecht in een stacaravan op een camping. Tijdelijk, dachten we. Maar raar genoeg beviel het ons goed. Onze zeilboot en oldtimer missen we nog steeds niet. Dat we veel vrienden zijn verloren raakt ons dieper. Rien telt voor sommige mensen niet meer mee omdat hij geen werk heeft. Praten heeft ons erdoorheen gesleept. Ik was heel gesloten, door Rini ben ik een prater geworden. Hij pushte me gewoon: nu zeg je wat er is!

In het begin van zijn ziekte schaamde hij zich dat hij niet meer kon werken. Sinds een paar jaar werk ik thuis, als romanschrijfster. Het is voor Rini best moeilijk dat ik nu het geld binnenbreng. Hij zegt: 'Ik zit hier maar.' Maar ik vind het fijn dat ik nu voor hem kan zorgen en een oogje op hem kan houden. Soms vergeet hij het gas uit te zetten.

Toen hij werd afgekeurd, is hij twee dagen zoek geweest. Hij liet een briefje achter: 'Ik ben ziek en ik weet niet meer hoe ik er mee om moet gaan.' Ik dacht dat hij zich van kant ging maken. Uiteindelijk sms'te hij dat hij in Bergen aan Zee was. Ik daar naartoe, een tranendal natuurlijk. Hij zei: 'Ik zag bomen langs de weg en het was zo simpel om daar tegenaan te rijden. Het kwam allemaal zo op me af, en ik wilde jou er niet mee belasten.' Ik zei: 'Daar mag je me altijd mee belasten, want zo kom je er niet uit.' Na dat diepe dal zijn we naar elkaar toegegroeid.

Hij is heel attent. Doet graag een deur voor me open, helpt me in mijn jas, draagt de zware tassen. Heerlijk, dat ouderwetse! Vroeger was hij helemaal niet romantisch. Liet hij een collega een cadeau voor mijn verjaardag kopen. Verschrikkelijk! Nu doet hij zijn best. Ooit kwam ik op Valentijnsdag uit mijn werk en zag overal rond het huis waxinelichtjes staan. De tafel was mooi gedekt, met een hart van kaarsjes, een cadeautje en een kaart. Dat vond ik ultiem. Ik schrijf graag liefdesgedichtjes voor hem. Dat we dat na zoveel jaar nog doen, doet ons allebei zo goed." ■

DIT ZEIDEN ZE NA AFLOOP:

Elly: "Zo lief dat hij me trouw met een hoofdletter T noemt."

Rini: "Wat Elly vertelt over mijn ziekte is confronterend om te lezen. Maar ik vind het ook mooi dat we dat samen hebben overwonnen."